



Maandag

2 Augustus.

INGEZONDEN STUKKEN

Ongrondwettigheden.

In ongrondwettigheden (van onderscheidene soort) welke uit noodwang, uit onvoorziene omstandigheden nu of dan onvermijdelijk kunnen voortvloeijen, en andere, die uit overrijling, onnadenkenheid ontstaan, en toch met blijkbaar goede bedoelingen begaan zijn, dat men er direct schadelijke gevolgen voor de natie uit gemoet zien, — welke soort van ongrondwettigheden eenigzins aanspraak op verschooning schijnen met te voeren, en als een gevolg te moeten worden beschouwd der onvolkomenheid en beperktheid van berekeningen vooruitzigt, waarvan schier alle menselijke werken dus ook de grondwetten en de wetten der Staten het kenmerk dragen.

Men zal dus ongrondwettigheden plaats vinden; de wet van zijn vaderland en van orde betreurt ze; hij wil ze zelfs, en reclamatione er tegen met het alreeds bekende oogmerk, om den eerbied voor de grondwet voor een heiligdom, ongeschonden te doen bewaard blijven, om niet van lieverde hare kracht en waarde te verliezen gaan, en niet sommige staatsmannen als te stijven en aan te moedigen in hun zwak, om de palen der vorstelijke magt uit te breiden, en des volks te beknibbelen.

Maar in het wezen der zaak is hij niet volstrekt onverschuldigd, niet ongenoeigd tot inschikkelijkheid en later stilzwijgend, berusten zelfs, in het gebeurde, maar dit laatste van een natuur blijkt te zijn als het om omstandigheden, zich nogtans verheugende, dat geen afgeleide eed hem zulk een berusten verbiedt, hem in eenen allerminst mogelijksten tweestrijd brengt, ook dat niet hij-zelf het was, die de daad beging, en die andere ongrondwettigheden, die vrijwillig en uit noodwang begaan worden, ja in welke soms niet slechts heerschzucht en het opzettelijk doel tot verrijking van de regten des volks, tot beperking zijner rechten doortraakt; en daar, waar de vriend van zijn land en van orde dezulke gewaar wordt, daar wordt het verontwaardigd vervuld, daar is zijne handeling terecht verzet, en zijn verlangen de welverdiende van den schepper des heilighdoms.

Ongrondwettigheden heeft men in den laatste tijd wezen:

het niet, ingevolge art. 123 der gewijzigde grondwetten, de rijksgereguleering voor 1842 en 1843 een wet dat zij moet aanvangen te werken, of liever voor gevallen van den termijn, voor welken de oude begroting vastgesteld.

te gelooven, dat deze behoort tot de eerste categorie van ons omschreven.

De onverschuldigde uitstaande rekening met België; wijzen engagementen met de Handel-Maatschappij; de zaak tot veranderingen in het belastingstelsel; en der in- en uitgaande regten, dit een en ander meer, kon het ondoelmatig ja zelfs ondoelmatig en af doen oordeelen, een begroting voor twee jaren stellen voor inkomsten en uitgaven, in welke gevallen dien tijd zoovle zeer gewichtige veranderingen voortkomen.

Men moet, naar 't schijnt, eerst een twee-jarige termijn vastgesteld, alvorens de bepaling gelden kan, en jaar voor den afloop van dien termijn, de staatsuitgaven door den Koning worden voorgedragen.

Dit opvolgen der grondwet, naar de letter, hoevel men het heeft doen opmerken, vrij al verzuimd.

Men heeft gesproken van eenen last, die aan den Koning of de Provinciale Staten van Gelderland zou zijn, om het getal Gedeputeerde Staten met hunne regten, en de jaarwedde van het verkleinde aantal te verhoogen — en zou hij dien last, van den Koning, dat dit alkoel geschiedde, de rede zijn geweest.

Het valt moeilijk bijgevoegd aan zekerheid en genoegzame opheldering nopens deze zaak, en met grond over te oordeelen; maar wel is het zeker, dat zoo de last werkelijk gegeven is, dan door de grondwettelijke attributen der regering zoude zijn te buiten gegaan.

Er bestond voer een doot den Koning bekrachtigd reglement op de zamenstelling der Staten van Gelderland en de wijze waarop deze kunne magt en gezag zouden uitoefenen, reglementen, welke, om van kracht te zijn, naar luid van art. 129 der Gew. G. W. door de Staten moesten zijn en ook waren ontworpen.

Darin verandering te brengen, kon dus wel niet tot de attributen des konings behooren.

1°. toch maakten de gezegde reglementen, voor zooveel de beschikkingen omtrent de bevoegdheid aangaat om deel te nemen aan het Provinciaal Bestuur, volgens art. 7 der O. Grondwet, deel der grondwet zelve uit.

2°. kunnen de nader benoemde bepalingen, volgens art. 6 der Gew. G. W., niet anders dan bij de wet worden geregeld.

3°. al wilde men ook beweren, dat de bepaling van het getal en de bezetting der Gedeputeerde Staten niet eigenlijk kon betrekken worden onder de beschikkingen betreffende de bevoegdheid, om deel te nemen aan het Provinciaal Bestuur, dan nog zou, om eenige beschikking van anderen aard in Provinciale reglementen te kunnen veranderen en te doen werken, de hietoe strakke wijzigingen alvorens door de Provinciale Staten moeten zijn ontworpen en door der Koning bekrachtigd. (Art. 129 der Gew. G. W.)

Dus, hoe men het ook beschouwe, wanneer er een bepaalde last of aanschrijving gedaan is, om het getal G. S. te verminderen en de belooning der overigen te wijzigen; dan is die last een handeling in strijd met de kracht van grondwet of van wet hebbende, bepalingen; en daar dezelve zonder noodwang zou zijn geschied en de regten der Provinciale Staten er door zouden kunnen verkoort worden; zou dan deze handeling in de tweede categorie moeten geplaatst worden, door ons omschreven.

Zooover wij weten, is op hetgeen de A. C. hieromtrent heeft aangevoerd nog geen wederlegging of tegenspraak gevoeld; hetgeen misschien niet noodig is geoordeeld, omdat de Provinciale Staten in eenen anderen zin dan dien der aanschrijving gehandeld hebben.

Maar hier doet zich dan een andere vraag op, namelijk: is een ongrondwettig voorschrift, waaraan geen uitvoering gegeven wordt, en hetwelk dus zijn effect mist, doch alleen ten gevolge van omstandigheden, van den gever van het voorschrift onafhankelijk; is het geven van zulk een voorschrift daarom een strafbare handeling?

Bij het nog altijd bestaande gemis aan bepalingen, de ministerieel verantwoordelijkheid regelerende, kan men alleen de letter en den geest der grondwet zelve raadplegen; en deze sprekt in art. 73 van liden, — «waardoor de grondwet of de wetten mogten geschonden, of niet opgevolgd zijn».

Wordt dus door een autoriteit, mede met de uitvoering van wetten of wettelijke bepalingen belast, geen gevolg gegeven aan een bij haar ontvangen ongrondwettig voorschrift; maar blijft integendeel de grondwet of de wet gehandhaafd en nageleefd, dan zou men uit het oogpunt van het belang der natie, moeten besluiten, dat hier het geval door de grondwet voorzien, niet bestaat.

De daad zou eigenlijk in de categorie der onzindelijkheden moeten worden gerangschikt; het is een poging, om de grondwet of de wet te doen schenden, of niet te doen opvolgen.

De schrijver der «Proeve van wet op de ministerieel verantwoordelijkheid» (Vlissingen, P. Weyts dr. Swart 1844) blijkt, bij art. 25 diét Proeve, van oordeel te zijn, dat er geen reden is tot overtredding van eenen minister, wanneer zijn voorschrift, om dezen strafbaar te kunnen doen zijn; en bij art. 24 drukt hij het gevoelen uit, dat daden van een natuur als die van welke hier de rede is, wanneer zij in tijds worden hersteld, buiten vervolging kunnen worden gelaten.

Niettemin is het ontegenzeggelijk, dat dergelijke daden

1°. het tegenbewijs leveren van den eerbied des ministers voor de grondwet; 2°. altijd de ondergeschikte collegien of ambtenaren in zekeren tweestrijd, in verzoeking moeten brengen; 3°. een gemis aan harmonie in de werking der regering, aan vertrouwen op hare regtvaardigheid, en bijgevolg een vermindering hare zedelijke kracht moeten veroorzaken, die nimmer anders dan als schadelijk voor het algemeene belang kunnen beschouwd worden.

Van deze zijde bezien, zou het derhalve een wijze bepaling in de eventueel vast te stellen wet op dit stuk kunnen schijnen, dat een collegie of ambtenaar, welke vermeent geen uitvoering aan een ongrondwettig ministerieel voorschrift te moeten geven, verplicht zoude zijn, hiervan regstreeks den Koning, met opgave zijner beweegredenen, te onderrigten.

Dan bleef althans de Vorst niet onbekend met de misgrepen van zijnen minister, en deze laatste zou er niet dan te voorzigtiger door worden, voor het vervolg.

3°. Heeft de *Arnhemse Courant* met veel juistheid de zonderlingheid doen opmerken van het gedrag der Provinciale Staten van Noord-Holland, strekkende om te geraken tot een meer geregelde afreding der leden van de Tweede Kamer, dan voor die Provincie nu bestaat; welk gedrag op de onderstelling moest berusten, dat de regering de tijdsbepaling, voor de zitting der leden in die Kamer bij de grondwet vastgesteld, zou kunnen goedvinden te wijzigen.

Zoo hier de gordiaansche knoop moest worden doorgesneden, het zou naar ons inzien alleen de wetgevende magt kunnen zijn, als bevoegde beoordeelaars en verklaarster van den geest en de beteekenis der grondwet, en van hetgeen het algemeen belang vordert, daar, waar de grondwet duister of in eenig bepaald geval met zich zelve in tegenspraak is.

Dat zij dit hier voor het onderwerpelijk geval is, blijkt dadelijk wanger men leest:

«Art. 84. De Leden hebben zitting gedurende drie jaren.»

«Een derde van hen valt jaarlijks uit, volgens een daaraan te maken rooster.»

Wordt het eerste lid nageleefd, dan is het in het bestaand geval, het tweede niet naleven, omgekeerd.

Intusschen is ook het tweede lid een wettelijke bepaling, van gelijke kracht als het eerste, omdat zij achteraan komt; mag men niet het eerste evenzeer te eerbiedigen als die eerste, zonder dat men ongrondwettigheid schuldig te maken.

Het is wel waar, dat het niet de schuld van den grondwetgever is, dat hier zijn wet een tegenstrijdigheid oplevert, en dat die schuld moet gezocht worden in de ontwikkelingen, waartoe de in ons oog verkeerde uitlegging van het eerste der additionele artikelen in der tijd geleid heeft.

Zoodanige ontwikkelingen kunnen echter ook in lateren tijd voorkomen en daar, waar niet van wijziging der grondwet, maar van een verklaring, wat naar den geest derzelve, in een bepaald geval, voor het algemeene belang behoort te geschieden de rede is, — wanneer de grondwet wijkt of zich tegensprekt, — daar schijnt het altijd regelmatiger en veiliger te zijn, dat de wetgevende magt, dan wel dat de regering of een bijzonder collegie beslisse.

Zou men b. v. een voordrag van wet zoo vreemd vinden, houdende iets als het volgende:

«Alzoo wij in overweging genomen hebben, dat door de aanwijzing der leden van de Staten-Generaal, bij Ons besluit van den 10 Oct. 1840, ter uitvoering van de bij art. 51 gewijzigde bepaling der grondwet, en naar aanleiding van het eerste der additionele artikelen, — er onoverenredigheid is ontstaan in de getallen der leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, welke voor de Provincie Noord-Holland jaarlijks moeten aftreden, en welke onoverenredigheid, indien zij bleef bestaan, in strijd zou zijn met het tweede lid van art. 84 der grondwet, hetwelk het jaarlijks uittreden van 1/3 der leden voorschrijft.»

Dat hoewel hier het eerste lid van evengemeld art. de tijd der zitting voor de leden van de Tweede Kamer in 't algemeen bepaald is op 3 jaren, het echter blijkbaar is, dat die be-

paling alleen kan gelden en moet worden toegepast. voor de bepalingen of bijzondere instandhoudingen, hetzij de overlijden, bedanken of anderszins, de uitvoering dezer bepaling onmogelijk maken, als wanneer, ter volvoering aan het 2<sup>e</sup> lid van voornoemd artikel, de verkiezing van een lid ook voor korteren tijd dan drie jaren kan en moet plaats vinden, en steeds heeft plaats gehad.

Dat uit deze zaak voldoende blijkt, dat wanneer zich gevallen openen, in welke het artikel van art. 84 der grondwet niet naar de letter kan worden uitgevoerd, zonder af te wijken van de bepaling bij het tweede lid, volgens den geest der grondwet, zoodanig moet worden gehandeld, dat dit laatste lid steeds gehandhaafd en toegepast. Zoo is het dat wij . . . enz. enz.

Hebben goedgevonden en verstaan, gelijk wij goedvinden en verstaan bij deze:

Het 84<sup>e</sup> artikel der grondwet zal door de Provinciale Staten steeds in dienvoege worden toegepast, dat zoodanig getal leden voor de Tweede Kamer der Staten-Generaal, als vereischt wordt, om jaarlijks 1/3 of zoo na mogelijk 1/3 van het gehele bij art. 81 der grondwet bepaalde getal te kunnen doen afstuden, — voor eenen korteren tijd dan van drie jaren zal worden verkozen, welke leden als dan, indien er ook drie-jarige verkiezingen moeten plaats hebben, na dien afloop der gezamenlijke verkiezingen, door het lot zullen moeten zijn of worden aangewezen. Lasten en bevelen enz.

De zaak zou, naar ons inzien, op deze wijze regelmatig worden beslist, en het zou uiterst ver gezocht zijn, daarna nog te willen beweren, dat art. 84 der grondwet werd geschonden.

Men zal misschien zeggen: de zaak is zoo eenvoudig, dat de Koning wel op die wijze, bij besluit, zou kunnen beslissen. Wij antwoorden daarop, dat het hier een exceptie is, een zeer buitengewoon geval geldt, waaromtrent nog tot geene antecedenten, tot uitleggingen of aangenomen beginselen de toevlucht kan worden genomen; en dat, ofschoon men vroeger, in dergelijke gevallen, niet schroomvallig was, den knoop maar alleen door de regering te doen doorhakken, het wijsheid en voorzigtigheid bij de tegenwoordige regering zijn zou, hieromtrent andere beginselen aan te nemen en te volgen, vooral in zulke gevallen, waar oppervlakkig alle schijn kan en moet bestaan, dat van de duidelijke letter der grondwet wordt afgeweken, en de geest derzelve moet worden opgespoord; in welk geval het niet anders dan doelmatig zijn kan, dat van de overeenstemming van alle drie de takken der wetgevende magt, met opzigt tot het te gevone uitlegging, aan de natie blijke.

Overigens is dit derde punt van dien aard, dat wij het onredelijk zouden achten, den minister SCHIMMELPENINCK deswege als een inconstitutioneel minister voor te stellen.

De handelwijze der Provinciale Staten, op zich zelve nog niet bewezen inconstitutioneel te zijn, (omdat ook het 2<sup>e</sup> lid van art. 84 moest worden nagelceft, waarop zij zich veilig kunnen beroepen,) is daarenboven geenszins gebleken, op rekening van dien minister te moeten worden gesteld; wij kunnen hopen, dat Z. Exc. door eene beslissing in dien vorm te provoceren, deze zaak tot een goed einde zal brengen, en de staten van Noord-Holland uit de verwikkeling geraken, waarin zij zich geplaatst heeft.

## NIEUWSTIJDINGEN.

### DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 25 Julij. Men meldt uit Ments van den 20 Julij. Bergsteren ontstond hier een orkaan, gelijk de oudste lieden zich niet kunnen herinneren, en welks vernielingen alleenlijk kunnen worden vergeleken met die, welke in de keerkingslanden van tijd tot tijd door de stormen worden te wege gebragt. Twee dagen te voren dolbende het weerglas tusschen regen, wind en spoor weder. Zaterdag was hetzelfde weder boven verandering gestegen. Omstreeks 10 ure des voormiddags daalde hetzelfde plotseling eenige graden. De lucht was zoel en tegen den middag kwam onder geweldige windvlagen een onweder uit het Zuidwesten opzetten. Eerst hoorde men eenige donderslagen, daarop regende het gedurende een half uur en vervolgens verliet zich de orkaan. Nu was het niet meer mogelijk om zonder gevaar zich op straat te bevinden; van alle daken kwamen schoorsteenen, pannen en kalk naar beneden. Het noodzak van een in aanbouw zijnde huis aan den Rijn werd op de straat geslingerd; boomen in de stad werden van takken en bladeren beroofd; vruchtbomen in de tuinen en alle moesgroenten werden vernield. Op den Rijn was de beweging des waters zoo geweldig, dat de golfen tot op het dek der stoombooten stroomden en het marktschip van Frankfort eerst tegen tien ure den Meusehoek konde te boven komen. Maar al deze beschadigingen zijn niet in vergelijking bij de verliezen

die aan de veldgewassen in onze omstreken worden geleden. De graanvelden hebben het voorkomen alsof zij waren uitdorscht; tarwe en gerst, die nog groen waren, hebben meer dan de helft hunner korrels verloren; het gesneden graan, dat op het veld lag, is leidend en ver verwaald. De schade aan boom- en boomvruchten, alsmede aan de wijnbergen, is onberekenbaar, dewijl slechts de oogst van dit jaar verloren is, mak zelfs die van het volgende de schadelijke uitwerking alden ontvinden. De hoop op een gezegende jaar is thans geheel af vervlogen.

### FRANKRIJK.

PARIS, den 22 Julij. Men maakt zich gereed tot de julij-feesten, welke men echter niet verwacht dat dit jaar zeer luisterrijk zijn zullen; een voorloopig programma ziet reeds het licht. De soldaten die aan de forten werken, hebben dien arbeid gestaakt en zijn, zegt men, in de kazernen geconcentreerd, om tegen alle mogelijk geval van opschudding bij de hand te zijn.

Het Journal des Debats deelt een bericht mede van het versaan der Candidaten. In een gevecht, den 21 Junij geleverd, hadden zij 35 dooden, 8 gewonden en 100 gekwetsten gehad. Het blokkade eskaden was met 8 turksche schepen versterkt. Er werden elk ogepblisk 2000 Albanezen verwacht, welke den 7. te Prevesa waren ingescheept. De Turken hadden gruwelen in de veroverde dorpen gepleegd, waarover de engelsche minister zich bij Tahir pacha beklagde heeft.

### NEDERLANDEN.

NIJMEGEN, den 29 Julij. Sedert vele jaren genoten de ingezetenen deser stad bij nacht eene volmaakte rust en bleven hunne eigendommen gedurende die uren voor berooving door inbraak of insluiping binnen hunne huizen gespaard. Op eene onrustbarende wijze werden zij echter gedurende de laatste dagen gestoord en vernam men, dat op verscheiden plaatsen, terwijl de bewoners ter rust waren, door middel van insluiping gelden en zilveren voorwerpen met eene ongekende stoutmoedigheid waren gestolen, — zoo zeer zelfs, dat de daders in de slaapkamers drongen en aldaar, voor het bed der bewoners, hunne kleedingstukken van de zich daar bevindende voorwerpen van waarde beroofden. — Dit alles geschiedde, zonder dat zij ontdekt werden, of eenig spoor achterlieten; alleen ontwaarde men, dat zij zich door kelderluiken en op andere wijzen den weg wisten te baten, om binnen de huizen te komen en door dezelve met hunnen roof te ontslugten. — Ten gevolge van een door de justitie alhier in het werk gesteld gestreng onderzoek, is het aan haren onvermoeiden ijver gelukt, toevallig een der daders in handen te krijgen, zijnde een jongeling van circa 19 jaren, wiens uienlijk geenszins een buitengewone stoutmoedigheid of slimheid kenschetst, zoodat men de goede uitvoering en afloop der diefstallen aan toevallig geluk verneemt te moeten toeschrijven.

Naar men verneemt, moet er bij hem een gedeelte der geroofde gelden en voorwerpen zijn bevonden; en is het overige gedeelte, waarschijnlijk op zijne aanwijzing, nabij de Stad Arnhem onder eenen boom begraven liggende, gevonden; althans wij weten, dat de dader li. Vrijdag naar Arnhem is vervoerd, en na aldaar de plaats te hebben aangewezen, naar herwaarts is terug gevoerd.

Uit 's Hage schrijft men van de 28. Julij: In deze residentie is in het licht verschenen en ter Algemeene Landdrukkerij gedrukt: Rapport, ter zake van het adres van den predikant B. Morris c. z., alsmede van den Kerkeraad van Nijkerk, Oosterwolde, Eelpeet en 's Gravelduin Capelle, strekkende ter handhaving van de leer der Hervormden, uitgebragt door eene daartoe benoemde Commissie bij de Algemeene Synode der Hervormde Kerk in Nederland, in hare zitting van 40 Julij 1844: welk rapport de Synode in deszels geheel, alstare gevoels behelgende, met eenparige stemmen overgenomen en overeenkomstig hetzelfde besloten heeft. Derhalve heeft de Synode het volgende besluit genomen.

De Algemeene Christelijke Synode der Hervormde Kerk in het Koninkrijk der Nederlanden, ontvangen en overwogen hebbende een adres van B. Morris, predikant te Wijk, in het land van Heusden, benevens hem doorzigtig voor predikanten en vele andere personen getekend, en waarin verlangd wordt:

Dat de hooge kerkvergadering der gereformeerde kerk op hare oude en vaste grondslagen herstelle, door het handhaven van de formulieren van eenheid, door het herstellen van het oude formulier tot onderteekening van aankomende leeraren, en herziening der kerkelijke reglementen en verordeningen, ten einde dezelve in overeenstemming te brengen met Gods woord en de kerkorde van Dordrecht.

Heeft met voorbijzien van al hetgene in dit adres is gefundeed gesteld, onbewogen getuigd en voornamelijk, dat de bestaande kerk-bestuur haledigend gezegd is, dat

Voorts, geoordeeld, dat de oude en vaste grondslagen der gereformeerde kerk, bij de tegenwoordige inrigtingen op geenerlei wijze zijn losgerukt.

Ten tweede verklaart zij, uithoofde daarvan, met krachtiging der reglementen en verordeningen, die van haar zijn uitgegaan, de vorderingen der adressanten voor onaannemelijk en heeft zij, ten derde goedgevonden, van dit een en ander aan de eerste der adressanten en verder door middel van de zaa of het tijdschrift voor de protestantsche kerken in Nederland, aan allen die het aangaat, openbare kennis te geven.

### MIDDENPRIJZEN

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG,

29 Julij 1841.

De Nederlandsche Mudd.	De Nederlandsche Mudd.
O. Walchers. Tarwe . . . 9.75	Boekweit . . . 1.00
Nieuwe dito . . . 9.75	Walsch. Paardenh. . . 1.00
N. Zeeuwse dito . . . 9.25	Zeeuwse dito . . . 1.00
Zeeuwse Rogge . . . 6.60	Raapolie . . . 53.00
Musd-Stral. dito . . . 6.20	Patentolie . . . 55.50
Wijter Gaas . . . 4.70	Lijnolie . . . 40.00
Zemendito . . . 4.30	Lijnkoeken / 00,00 de 100
Nieuw Koopzaad . . . 14.50	

Tarwenbrood het Ned. Pond 18 cent. Mastelbuis 16 cent. Roggenbrood 18 en eene halve cent.

Middenprijsen	Regten voor de maand Junij
van 20 Junij tot 19 Julij.	Invoer. Uitvoer. Doorn.
Tarwe en gefelde Spelt . . . 7.78	1.00 vrij. 1.00
Rogge . . . 5.54	0.30 a . . . 0.30
Gerst en Mout . . . 5.84	0.75 a . . . 0.75
Boekweit . . . 3.37	0.50 a . . . 0.50
Haver . . . 2.71	0.75 a . . . 0.75

### ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 31 Julij. Sedert den 29 dezer heden zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:  
De Jonge Hendrik, G. Kuiper, Londen, stukgoeder.  
Diademe, W. Sikkete, St. Domingo, koffij.

### ADVERTENTIE.

††† De Notaris D. UYTENHOVEN zal, ten Vrijdag, den 3 Augustus 1841, des middags 12 uren, op het Dok, schuins van het Huis bewoond door Mevrouw de Weduwe COURT, Wijk L. No. 107, eene partij HOUTWAREN, bestaande in PLANKEN, RIJVEN, VAATWERK, alsook eene groote hoeveelheid FLESSCHEN en andere Goederen meer.

Alles in den voormiddag van dien dag voor eenen te zien.

Op Vrijdag den 6 Augustus 1841, des voormiddags 10 uren, ten huize derzelve Mevrouw de Weduwe COURT, op het Dok, Wijk L. No. 107, eene partij MEUBILAIRE GOEDEREN, bestaande in BEDDEN, KUSSCHEN, MATRASSEN, DEKENS, STOELN, FELS, KASTEN, KABINETTEN, LENKANTEN, NAPÉ, CHIFFONNIERS, SPIEGELS, SCHILDERN, PRENTEN, KOEPER, TIN, PORCELEIN, GLAS, en AARDWERK, FRANKLIJN, KAGCHELS, VLEKKELEN, HOUT- en IJZERWERK, alsmede eene Fraaie Genres- en Natuurkundige BOEKWERKEN, TIJDSCHRIFTEN, en wat meer zal worden gepresenteerd.

Daags te voren voor een ieder te zien.

### Fabrikant van Franklins.

De ondergeteekende maakt aan het gederde bekend, dat hij is gearriveerd en uitgaakt in de Wijk L. No. 107, eene partij MEUBILAIRE GOEDEREN, bestaande in BEDDEN, KUSSCHEN, MATRASSEN, DEKENS, STOELN, FELS, KASTEN, KABINETTEN, LENKANTEN, NAPÉ, CHIFFONNIERS, SPIEGELS, SCHILDERN, PRENTEN, KOEPER, TIN, PORCELEIN, GLAS, en AARDWERK, FRANKLIJN, KAGCHELS, VLEKKELEN, HOUT- en IJZERWERK, alsmede eene Fraaie Genres- en Natuurkundige BOEKWERKEN, TIJDSCHRIFTEN, en wat meer zal worden gepresenteerd.

Hij neemt ook oude Goederen in ruiling.

A. ROTHBAERT.

### STOOMJAGTEN.

varende tusschen

Middelburg en Rotterdam

Augustus 1841.

Augustus 1867.			
Van Middelburg.		Van Rotterdam.	
	ur. m.		
Dingsdag 3	ym. 11.30	Dingsdag 3	ym.
Donderdag 5	5.30	Woensdag 4	-
Vrijdag 6	-	Vrijdag 6	-
Zaterdag 7	6	Zaterdag 7	-
Zondag 8	3	Zondag 8	-
Dingsdag 10	4	Dingsdag 10	-
Donderdag 12	6.30	Woensdag 11	-
Vrijdag 13	7.30	Vrijdag 13	ni.
Zaterdag 14	9	Zaterdag 14	ym.

Te Middelburg, bij G. J. DE SWART.

Te Rotterdam, bij G. J. DE SWART.